

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4146/2022
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Страхиња Јанић, адвокат из ..., против туженог Републички фонд за ПИО из Београда, чији је пуномоћник Јелена Босанац, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3008/22 од 14.07.2022. године, у седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3008/22 од 14.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1139/21 од 22.02.2022.године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се поништи решење директора туженог број ../2021 од 26.05.2021.године, којим је обавезан тужени да положи стручни испит за обављање послова безбедности и здравља на раду најкасније у року од 6 месеци од дана пријема решења. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати парничне трошкове у износу од 78.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3008/22 од 14.07.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен захтев тужиоца и поништено решење директора туженог број ../2021 од 26.05.2021.године којим је тужилац обавезан да положи стручни испит за обављање послова безбедности и здравља на раду. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка тако што је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка у износу од 78.750,00 динара и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова првостепеног поступка исплати износ од 103.500,00 динара, са затезном каматом од дана извршности пресуде, до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати износ од 33.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.08.2021. године. Предмет тужбеног захтева је поништај решења туженог број ../2021 од 26.05.2021. године, којим је тужилац, запослен на неодређено време код туженог, обавезан да положи стручни испит за обављање послова безбедности и здравља на раду.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

У конкретном случају не ради се о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај решења туженог од 26.05.2021. године, којим је тужилац обавезан да положи стручни испит за обављање послова безбедности и здравља на раду, па имајући у виду наведено ревизија туженог није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**